

Piphans ... Ugebrev nr. 3, 23. juni 2002

Så er der blevet tid til at skrive ugebrev. Efter at have været i Zackenberg i knap 4 uger med 16-18 timers arbejde i døgnet kører stationen nu 95 procent og jeg har nu et overblik over hver en stump her på stedet. Dette giver mulighed for hurtig indsats, korrekte bestillinger, optællinger og meget mere.

Dette havde dog ikke været muligt hvis Aka og Morten ikke havde været her de 2 første uger. De ydede en god hjælp som helt klart afhjælper sæsonens logistiske projekter. I logistikken har vi desuden Charlotte Sigsgaard på halvtid. CS er veteran i Zackenberg, det er hendes 4. ophold her på stedet hvilket er en klar fordel for alle parter. Derudover har vi kokken Marc. Han er en fin fyr der ikke er bleg for at påtage sig andet arbejde end lige det at gå i køkkenet. Marc er nyudnævnt fuelleverandørchauffør med ret til at bære kasket i ZAC og han er meget pligtopfyldende.

Årets BioBasis-assistent hedder Line Kyhn, en frisk ung dame. Line arbejder med lemminger og for alderspræsidenten Hans Meltofte. Hans er jo en institution i sig selv og øser gerne ud af sin store viden om stort set alt.

Vi var 12 personer her indtil den 14. juni 2002, da afgik 7 personer så stedet her er pt. ikke ligefrem overfyldt. Vi 5 resterende havde sidste weekend besøg af yngsteholdet på 6 mand fra Sirius. De kom til middag lørdag aften og der blev udvekslet mange gode erfaringer natten igennem.

Søndag gik computeren i radiatorummet ajoboq. Med en hurtig indsats fra en anden pc virkede mail og vejrprogrammet igen tirsdag morgen.

I den forgangne uge har Line og Marc været på toppen af Zackenbergfjeldet som de første i år. Line sov dårligt natten efter bestigningen og drømte bl.a. om spækhuggere - gid man var spækhugger.

Torsdag havde vi en af de virkelig klare aftener med sigt ud over det almindelige som man kun oplever det i Grønland og der var halo over Dombjerget.

Charlotte maler vægge og gulv indvendig i toiletskuret og det er så meningen at der skal tæppe på gulvet, det glæder vi os meget til.

Mel har oplyst os om at alle kjovekuldene er væk pga. rævene og han har ikke kunnet komme ud på en større vandring fordi tågen har lagt sig tæt, koldt og klamt over området. Vi har ellers haft og nydt godt af skyfrie dage en stor del af tiden som tydeligt kan ses på os alle. Vi er blevet grønlanderbrune "kun ansigt og hænder" men vores kulør står godt til de moskusokseblå huse. Eneste minus ved det gode vejr er at myggene er kommet tidligt og at de vil være en plage indtil primo august.

Fredag over middag blev vi alle inviteret til Daneborg til lørdagsmik. Mel kunne ikke deltage og da han ikke skal gå alene her blev jeg selvfølgelig også hjemme. Om natten kl. 0130 kom slædeekspressen "2 slæder" og hentede Charlotte, Line og Marc. Vi venter dem hjem igen engang i nat, så pt. er der kun Mel og undertegnede tilstede og her føles meget tomt.

I går havde jeg et ærinde i hus 4 hos Mel og bankede pænt på døren hvorefter Mel råbte: HVEM ER DET?

Mel og jeg tilberedte lørdag aften en god middag for voksne mænd og udvekslede så livserfaringer over en kop kaffe indtil kl. 23 hvorefter vi gik til køjs. I aften vil vi i ensom majestæt afbrænde Skt. Hans bålet og afsynge diverse midsommerpsalmer, men ingen skal være i tvivl om at vi glæder os til at de sidste 60 procent af befolkningen returnerer.

Jeg er ved at læse bogen "Knud Rasmussen som jeg husker ham" af Peter Freuchen og I får lige et par afsnit derfra:

"De som lavede festen var dengang unge og derfor hidsige, ikke alle Knud Rasmussens bedrifter her var lige rosværdige. Der var en ung assistent på stedet. Han gik under navnet "Piphans" og hans forstand var ret ringe. Han sværmede for en ung pige i kolonien og var jaloux på de fremmede gæster. Så en aften havde Knud fået lov af kolonibestyreren til at afholde en fest i værkstedet og dans kom i gang. Knud svang pigerne under høje hyl og råb fra ham selv og de andre som det hører sig til i Grønland. Da de havde danset en stund kom assistenten ind og forbød Knud at svinge den udkårne. "Sludder og vrøvl" sagde Knud og dansede videre. Så råbte den fortørnede mand med høj røst, at han var kongelig assistent og at han herved lukkede værkstedet af og forbød dem at danse."

Næste afsnit: "Der var så mange eventyr og lystige stunder. Morskaben er måske lidt hårdhændet så højt mod nord og det var ikke altid så slemt ment som det måske lyder her, når man fortæller det igen."

De 2 afsnit fra bogen er ikke med her for at drage associationer til personer eller begivenheder i Zackenberg, men udelukkende for at fortælle om forskellen fra en bog skrevet for 50 år siden og nutiden i ZAC. Her foregår tingene primært i god ro og orden.

Mvh

H. Philipsen